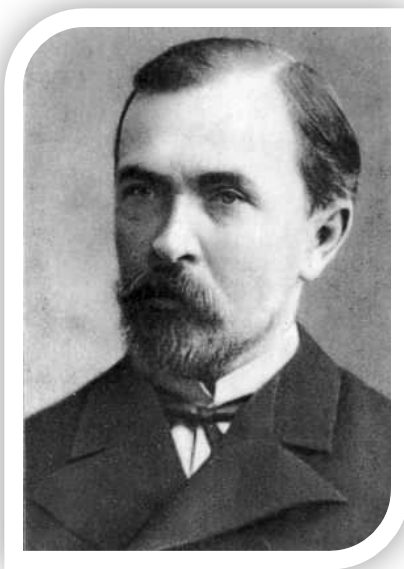

МИТІ ЯСКРАВОГО ЖИТТЯ

До 150-річчя від дня народження
Лесі Українки

Леся Українка – літературний псевдонім
Лариси Петрівни Косач (1871 – 1913),
великої української поетеси та драматурга.
Леся народилась у родині українських інтелігентів
Петра Антоновича Косача та Ольги Петрівни Косач
(з роду Драгоманових).

Народилась Леся у місті Звягелі
(Новограді-Волинському)

Будинок, в якому народилась Леся Українка

У 1879 році родина Косачів переїжджає до
Луцька

Будинок, в якому проживала родина Косачів

У 1882 році родина Косачів переїжджає до власного маєтку в селі Колодяжному біля Ковеля. Саме Колодяжне, де вона формувалась як особистість, Леся вважала своєю малою батьківщиною.

“Білий” та “Сірий” будинки в селі Колодяжне

Вже в ранньому дитинстві в житті Лесі проявились дві важливі риси – її хвороби та її надзвичайні здібності

Леся народилась дуже кволою і виглядала тендітною. У 1880 році в неї виявились ознаки хронічної хвороби, яку довго не могли визначити. Виявилось, що це дуже прикра форма туберкульозу кісток. З кінця 1907 року у Лесі з'явилися ознаки туберкульозу нирок.

Свої надзвичайні здібності Леся виявила ще в ранньому віці

- Вона дуже рано навчилась читати і вже у віці п'яти років написала свої перші листи до Женеви
- У віці дев'яти років вона написала свій перший вірш “Надія”, у 13 років вона вже мала надрукованими 2 поезії. Ці твори з'явилися під псевдонімом «Леся Українка». У 14 років Леся – автор двох надрукованих перекладів повістей Гоголя та першої своєї поеми “Русалка”

- Леся дуже любила музику й мала великі здібності до гри на фортепіано. Вона не могла їх розвинути через хворобу руки.
- **В Україні є три найбільш раритетні роялі:** рояль Терещенків у Національному музеї історії України, рояль Рубінштейна в Одеському будинку вчених та рояль Лесі Українки у селі Колодяжне. Рояль Лесі Українки стоїть у "блакитній" кімнаті "Білого" будиночку музею-садиби.

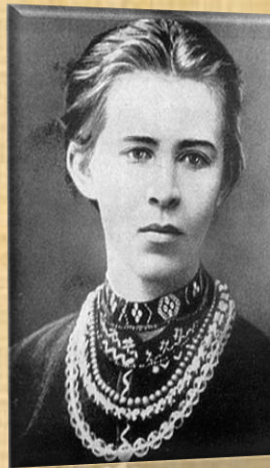
До мого фортепіано
Леся Українка

Елегія

Мій давній друже! мушу я з тобою
Розстатися надовго... Жаль мені!
З тобою звикла я ділитися журбою,
Вповідувать думки веселі і сумні.
То ж при тобі, мій друже давній, вірний,
Пройшло життя дитячеє моє.
Як сяду при тобі я в час вечірній,
Багато спогадів тоді встає!

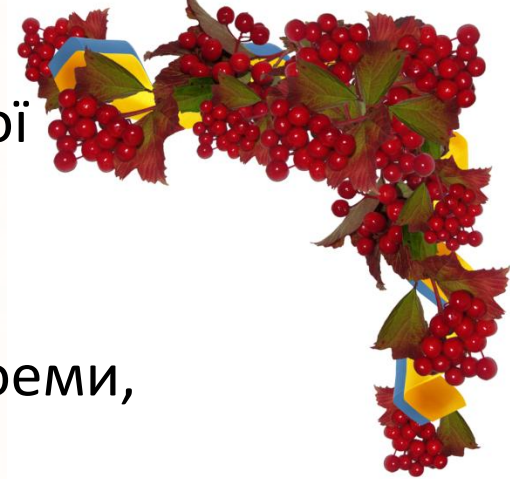
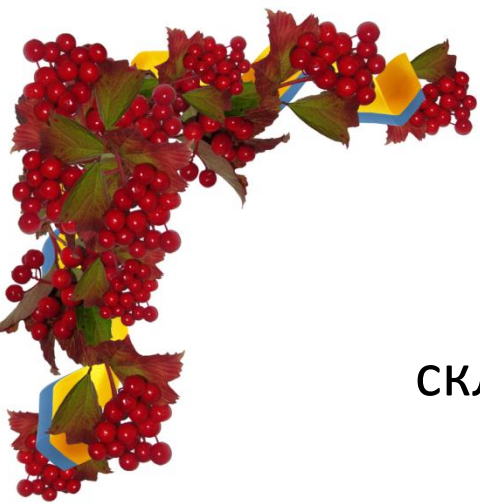

- Леся мала прекрасні здібності до мов і сама про себе говорила, що мабуть немає такого звука, якого вона не могла б виговорити. Вона вільно розмовляла українською, російською, польською, болгарською, німецькою, французькою та італійською мовами, писала свої твори українською, російською, французькою та німецькою мовами, перекладала з давньогрецької, німецької, англійської, французької, італійської та польської мов. Вона добре знала латинську мову, а під час перебування у Єгипті почала вивчати іспанську мову.
- Блискуче знання мов відкривало перед нею всі багатства європейських літератур, новинки якої вона мала змогу читати в оригіналах.

У своїй творчості поетеса часто зверталась до “Кобзаря” Шевченка. Їй вдалося поєднати силу шевченкових ідей із новими темами і створити нову поезію загальнолюдських цінностей у високохудожній формі.

Вражає багатожанровість творчої
спадщини:
чудова поезія,
складні філософсько-психологічні поеми,
геніальні драматичні твори,
новаторська проза,
глибокодумні літературно-критичні статті,
високохудожні переклади перлин світової поезії,
фольклористика,
багатюща епістолярна спадщина.

Скрізь у них пульсує гаряча кров великого гуманіста й патріота. Всюди відчуваємо її спрямованість у майбутнє, її палку мрію про справедливе й щасливе життя людства.

Її життя – це вияв великого героїзму. Проявляючи такий героїзм, Леся Українка закликала до активного життя й інших, її заклики не втрачають актуальності і в наш час.

Надія

Леся Українка

Ні долі, ні волі у мене нема,
Зосталася тільки надія одна:
Надія вернутись ще раз на Україну,
Поглянути ще раз на рідну країну,
Поглянути ще раз на синій Дніпро, –
Там жити чи вмерти, мені все одно;
Поглянути ще раз на степ, могилки,
Востаннє згадати палкії гадки...
Ні долі, ні волі у мене нема,
Зосталася тільки надія одна.

Леся Українка — гордість Житомирщини, на теренах області їй присвячено 7 пам'ятних дощок, пам'ятників та погрудь. Функціонує 3 музейні заклади, з експозицією присвяченою великій поетесі (2 з них в місті, де народилась та проживала Леся Українка з родиною — м. Новоград Волинський). Також на території області проводяться різноманітні заходи, фестивалі, конкурси та івенти присвячені пам'яті Лесі, серед них найпопулярніші це Міжнародний фестиваль “Лесині джерела” та

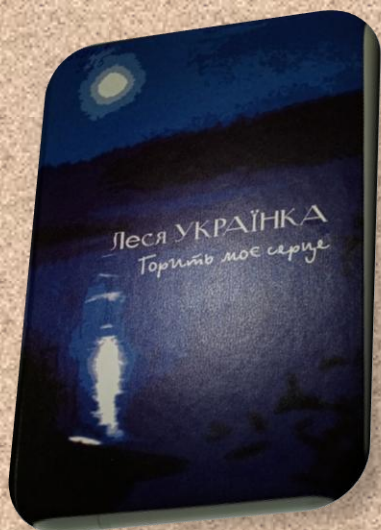

Книги наявні у фонді бібліотеки

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

ПРЕЗЕНТАЦІЮ ПІДГОТУВАЛА
ЗАВІДУЮЧА БІБЛІОТЕКОЮ
Т. А. БОНДАРЧУК